

[N. P. Nielsen.]

Kommunerne frit for at optage private Veje som offentlige Veje, og derved vilde de jo ogsaa kunne faa Nytte af Motorafgiften.

I øvrigt er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om ret meget i Udvalget; kun om Ændringsforslagene Nr. 1—3 og Nr. 10, som ikke er af væsentlig Betydning, er der opnaaet Enighed. Ellers har man delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet stiller en Række Ændringsforslag under Nr. 6, 8, 11, 15—19 a og 21. Ændringsforslagene under Nr. 6 og 8 tilsigter ved en Forhøjelse af Vægtsatserne at opnaa det samme Afgiftsbeløb som ved Lovens Vedtagelse i 1927 for en Række bestemte Vogn typer, hvis Vægt er steget; bl. a. som Følge af Anvendelse af 4 Hjuls Bremses og 6-cylindrede Motorer. Det formenes, at denne Ændring vil formidske den samlede Vægtafgift med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det Forslag, som Flertallet her stiller, er i øvrigt et Forslag, som man paa et vist givet Tidspunkt under Forhandlingerne havde nogen Formodning om, at det vilde kunne have staaet som hele Udvalgets, idet det var fremkommet ved Forhandlinger som en Indrømmelse til den anden Part, der dog ogsaa, som det fremgaar af Mindretallets Forslag her, har stillet Forslag om en Forhøjelse af Benzinafgiften og en Nedsættelse af Vægtafgiften. Mod Benzinafgiftens Forhøjelse maatte Flertallet vende sig ganske bestemt, fordi en saadan efter Flertallets Opfattelse vilde betyde en Forøgelse af Afgiften for dem, der af særlige Grunde benytter Motorkøretøjer i Erhvervsøjemed. Man støtter ogsaa sine Betragtninger vedrørende dette paa de Henvendelser, der er kommet til Udvalget, og paa de Beslutninger, der er truffet ude omkring, siden det rygtedes, at Rigsdagen beskæftigede sig med Spørgsmaalet om at forhøje Benzinafgiften. Jeg skal da anbefale Flertallets Forslag og fraraade Vedtagelsen af Mindretallets Forslag om Forhøjelse af Benzinafgiften.

Ved Ændringsforslagene Nr. 11 og 19 a, der er tiltraadt saavel af den højtærede Finansminister som af Ministeren for offentlige Arbejder, har man søgt at imødekomme de fremkomne Krav om Refusion af Afgiften for Benzin, der i Landbrugs-, Industri- og Haandværksbedrifter anvendes til Drift af stationære Motorer. Det er jo et Spørgsmaal, som gentagne Gange har mødt os her i Rigsdagen, naar vi har beskæftiget os med denne Sag, og man kan ikke helt afvise den Betragtning, at der er noget urimeligt i, at den forøgede Benzinafgift, som udeluk-

kende anvendes til Vejenes Istandsættelse og Ombygning, skal bæres — selv om det naturligvis er i mindre Grad — af stationære Motorer. Men Vanskeligheden har ligget i at føre den fornødne Kontrol med dette Forhold. Som man ser, har man nu ment at have fundet en Ordning vedrørende disse stationære Motorer, som Finansministeren kan tiltræde. For de større Bedrífsters Vedkommende bliver Forholdet dette, at Kontrollen vil ske gennem Toldvæsenet; derimod har man ment, at for de smaa Bedrífsters Vedkommende skal Kommunerne have Kontrollen, og Kommunerne skal da ogsaa udrede Refusionen, som afholdes af den Del af Motorafgiften, som tilfalder dem, men saaledes, at Kommunerne ogsaa kan medregne denne Refusion som en Udgift i deres samlede Vejjudgifter. Jeg haaber ikke, at dette vil volde særlig Gene ude i Kommunerne, og at det nok vil kunne lade sig praktisere.

Man har i Udvalget beskæftiget sig med et andet Spørgsmaal, idet der ogsaa er sket Henvendelser til Udvalget om at faa Lystbaade med Benzinmotorer ind under dette Forhold. Der har i Udvalget i og for sig været Sympati for denne Sag, men efter de Oplysninger, vi har faaet fra Finansministeren, maa i alt Fald Udvalgets Flertal erkende, at det ikke vil være muligt at finde en Ordning med en saa betryggende Kontrol, at Misbrug udelukkes. Vi har derfor ikke kunnet tiltræde det Ændringsforslag, som stilles af Mindretallet.

Ved Ændringsforslag Nr. 16 har Ministeren for offentlige Arbejder anset det for formaalstjenligt at fastslaa, at saafremt Amts- og Sognekommuner yder Bidrag til Vejarbejder, hvortil der er ydet Tilskud efter § 9, 2det og 3die Stykke, kan Kommunen medregne sit Bidrag i sine regnskabsmæssige Udgifter. Dette sigter til visse Forhold særlig i Sønderjylland, hvor Sognekommunerne har beklaget sig over dette Forhold. Ved denne Bestemmelse mener man, at der skulde være truffet en betryggende Ordning.

Ved Ændringsforslag Nr. 17 har Ministeren efter Indstilling fra Udvalget opgivet sit oprindelige Forslag om, at $\frac{1}{3}$ af den Sognekommunerne tilkommende Andel af Afgiften skulde anvendes efter Amtsrådets nærmere Bestemmelse. Der var almindelig Enighed i Udvalget om, at dette var en uheldig Bestemmelse, og der er ogsaa saavel fra de samvirkende Sogneraadforeninger som fra anden Side givet til Kende, at de kommunale Myndigheder ikke sætter Pris paa denne Bestemmelse. Jeg tror ogsaa,